

אם בישראל

לקראת שנת אונג' ונאכה

דברי חיזוק לאם היהודייה

ההכנות לשבת

"יטוב שיאמר על כל דבר 'לכבוד שבת קודש', כי הדיבור פועל הרבה בקדושה".

(משנה ברורה, סימן ר)

כתב ישראל, דרכך להכניס את הברכה והקדושה תהיה באמצעות תבשילי השבת. כאשר תכווני במחשבתך לשם שמים ותאמרי "לכבוד שבת קודש" – בבוא שפע הברכה והקדושה מלמעלה בליל שבת קודש, ייכנס בתוך התבשילים, ובבואם לגוף ייכנסו בו ברכה וקדושה. על ידי המאכל, יתחזקו כוחות הנפש ושמחת הלבב.

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

מאוד מאוד יש לו לאדם להיות זריז לתקן צרכי שבת ומהיר וזריז כאדם אשר שמע כי המלכה באה ונתאכסנה בביתו... מה הוא עושה? שמח שמחה גדולה ואומר: **כמה עושיין לי כבוד גדול אשר באו בצל קורתי.**

אומר לעבדיו: תקנו הבית ופנו אותו וכבדו אותו ותקנו המיטות מפני כבוד הבאה ואני אלך לקנות להם בשר ודגים מה שאוכל להשיג לכבודם. הוא עצמו טורח בתיקון מאכל אפילו היו לו אלף עבדים.

ומי לנו גדול משבת שהיא כלה ומלכה והיא קרואה ענוגה על אחת כמה וכמה שיש לו לטרוח...

(ספר חסידים סימן קמט)

הזיעה שאדם מזיע בצרכי שבת הם **סגולה למחיקת העוונות כמו הדמעות** ולכן צריך לטרוח הרבה בשביל כבוד שבת.

(שערי תשובה על משנה ברורה, סימן רג)

מעלת עונג שבת

"כל המענג את השבת, נותנים לו משאלות ליבו"

(שבת קיח)

"כל המענג את השבת, כאילו מענג את מי שאמר והיה העולם"

(תנא דבי אליהו רבה כד)

"כל מה שמוציא הוצאות לכבוד שבת קודש, הקב"ה נותן לו כפלי כפלים... ומוסיפין לו תוספת נשמה יתירה"

(יסוד ויורש העבודה)

דבר המערכת

שבת קודש. כמה קדושה, שמחה, שלוה ונועם אצורים באלו שתי המילים, כמה טוב וחסד ממלאים אותן, כמה כמיהה ושאילה לזכות ולהגיע ליום הנשגב מכל הימים.

שבת. יום של התעלות ורוממות, אי של שקט ורגיעה בתוך יום החולין הסוער, שעות של אור וזוהר, של התקרבות אל בורא העולם.

"מתנה טובה יש לי בבית גנזי, ושבת שמה", השבת, מתנה טובה היא מאת הבורא, ועלינו מוטלת החובה לקבלה, לשמרה ולזכות באוצרות הטמונים בה.

הרבה מן השמחה והשלוה שבשבת, תלויים בדמותה של האם היהודייה – המלכה בביתה, המקדשת את כל בני הבית, ומסייעת להם בהנהגתה הנעלה וברוממותה – לספוג את האור שבשבת, ולהפכה ליום הנפלא מכל ימים, יום שבו מתמלאים משאבים רוחניים וגשמיים, לקראת ששת ימי המעשה.

במסגרת זו ננסה לעיין מעט בדברי המקורות על מעלתן של ההכנות לשבת – ועל תפקידנו המיוחד כנשים וכאמהות בנות הבית בהחדרת קדושתה ומהותה לבני משפחתנו.

ויהי רצון שנוכה להכין את כלינו כראוי, ולשאוב מלוא חופניים מן המתנות הנפלאות המורעפות עלינו ממרומים ביום קדוש ונשגב זה.

הציפייה לשבת

רבי חנינא היה מתעטף בבגדים נאים לקראת השבת, והיה אומר: **בואו ונצא**

לקראת שבת המלכה. רבי ינאי היה לובש בגדי שבת ואומר: **בואי כלה, בואי**

כלה. (שבת קיט, ע"א, תרגום על פי רש"י)

מצווה על אדם לרחוץ פניו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת, ומתעטף בציצית ויושב בכונד ראש, מייחל להקבלת פני השבת כמו שהוא יוצא לקראת המלך. וחכמים הראשונים היו מקבצין תלמידיהן בערב שבת ומתעטפים ואומרים: בואו ונצא לקראת שבת המלך.

(רמב"ם הלכות שבת ל, ב)

העבודה של ערב שבת היא ההשתוקקות להיכנס לשבת, לקבל את אור השבת ולהגיע לדבקות בד' בשבת.

על כן ייסדו לומר בשער השבת את שיר השירים, שכולו שיר של השתוקקות המבטא את גודל הכמיהה של כנסת ישראל לדודה אף בשעה שאינה משגת הדבקות בד', והיא בבחינת חולת אהבה.

(נתיבות שלום / רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים)

"לקראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור הברכה"

בית גנזיו של הקב"ה הוא מקור אוצרות השפע, ושבת קודש היא הפתח והשער להיכנס לאותו בית גנזים. כל ימות השבוע מקבלים הארה וחייות משבת קודש, אולם האדם אינו משיג את ברכתה אלא כפי שהוא מוכן לקבלה. **ככל שיכין עצמו לקראת השבת, וימלא את ליבו באהבה עצומה אליה, ובציפייה ושמחה לקראתה, כך יזכה יותר לקבל את השפע הטמון בה.**

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)